

NIEUWS NEWS

STICHTING ADOPTIE GRAVEN
AMERIKAANSE BEGRAAFPLAATS
MARGRATEN
v/h Burgercomité Margraten
sinds 1945

FOUNDATION FOR ADOPTING
GRAVES AT THE AMERICAN
CEMETERY IN MARGRATEN
formerly Civilian Committee of Margraten
since 1945

Jaargang 19 – april 2025

Bestuur van de Stichting

Het bestuur van de Stichting Adoptie Graven Amerikaanse Begraafplaats Margraten bestaat uit:

Max van den Boorn, Jimmy Brouns,
Roger Caelen,
Ruud Croonen, (penningmeester),
Piet van Engelen,
Maria de Graaf-Bessems,
Ton Hermes (voorzitter),
Frans Roebroeks (secretaris),
Nicole Sproncken-Blezer

Beschermheer:

drs. Th. J. F. M. Bovens

Erebestuursleden:

Jacques Aussems,
Fien Opreij-Bendermacher,
Bert Kleijnen † en Jo Purnot †

Historisch consulent:

dr. Peter Schrijvers,
auteur van De Margraten Boys

Webmaster:

Max van den Boorn

Bereikbaarheid Stichting

Het postadres is: Stichting Adoptie Graven
Amerikaanse Begraafplaats Margraten
Postbus 22, 6269 ZG Margraten
E-mail: info@adoptiegraven-margraten.nl
Website: www.adoptiegraven-margraten.nl
Facebook:
<http://www.facebook.com/margraten.adoptie>
Bankrekening:
IBAN: NL 89 RABO 0158 8200 45
BIC: RABONL2U

Met deze nieuwsbrief wil de Stichting de adoptanten op de hoogte brengen van activiteiten en ontwikkelingen binnen de adoptie-organisatie.

Het adopteren van Amerikaanse oorlogsgraven in Margraten is bijgeschreven in de Inventaris Immaterieel Erfgoed Nederland

VOORWOORD DOOR EMILE ROEMER, GOUVERNEUR VAN DE PROVINCIE LIMBURG

Plot F, rij vijf, graf negen is 'mijn' adoptiegraf. De laatste rustplaats van een onbekende soldaat, die een beetje bij mij hoort. Een onbekende soldaat, maar daarmee geen ongeliefde of niet-gemiste soldaat. Zijn familie weet niet wat er met hem gebeurd is en heeft hem nooit meer in haar armen mogen sluiten. Juist daarom vind ik het zo belangrijk om hem, ook al is hij zo'n beetje tachtig jaar bij ons in Margraten, tot op de dag van vandaag, te blijven herdenken. Zonder zijn naam te noemen en zonder zijn verhaal te kunnen vertellen.

Veel adoptanten kennen wél de naam van 'hun' soldaat, weten over het verhaal dat bij hem of haar hoort en hebben in een aantal gevallen zelfs contact met de nabestaanden. En met de kinderen van die nabestaanden. U, als adoptant, geeft zo de verhalen over de oorlog door. U blijft herdenken en herinneren. En juist nu – in een wereld waarin

vrede onder druk staat – is dat cruciaal. Want vrede, vrijheid en veiligheid zijn niet vanzelfsprekend. In Limburg weten we dat en staan we er uitgebreid bij stil. Op Bevrijdingsdag, 5 mei van vorig jaar, werd Nederland misstilt door een indrukwekkende lezing van Lilian Gonçalves-Ho Kang You, vanuit Roermond. En op 12 september waren Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander en Hare Majesteit Koningin Máxima te gast in het dorpje Mesch. Zij maakten dezelfde tocht vanaf de Belgische grens als de Amerikanen 80 jaar geleden, waarmee de geallieerden destijds de stomverbaasde schoolmeester Jef Warnier tot eerste bevrijde Nederlander maakten.

Zo'n twee maanden na die 12e september 1944 werd de eerste soldaat hier in Margraten begraven. Er zouden er nog velen volgen, nog even los van de 1722 namen op de indrukwekkende Walls of the Missing. Als adoptant van een graf geeft u de soldaten die hun leven voor ons gaven een gezicht, een naam, een verhaal. Of - in het geval van de onbekende soldaten - het respect dat zij tot in de lengte der dagen verdienen, ook al weten we niet wie zij zijn.

Ik ben ontzettend trots op u en op uw inzet voor het behoud van deze historische en waardevolle plek. En ik kijk vol vertrouwen naar de toekomst, waarbij ik zeker weet dat ook bij het vierden van 100 of 200 jaar bevrijding de Stichting Adoptie Graven Amerikaanse Begraafplaats Margraten nog springlevend is.

Emile Roemer
Gouverneur van de provincie Limburg

EEN HOGERE ROEPING VAN EEN DUITSE JACHTVLIIEGER

Het verhaal van Hub Bessems en het boek "A higher call" van Adam Makos

Hub Bessems uit Margraten was veertien jaar oud toen de Amerikanen in Mesch de grens overstaken. Hij was als kind heel vaak te vinden op plaatsen waar iets gebeurde. "We hadden niets anders te doen in de oorlog". Zo kwam hij op de plek waar een Duitse jachtvlieger was neergestort in een boomgaard bij Termaar. De brandweer was daar al geweest om de stoffelijke resten te bergen, maar ze waren een arm vergeten die nog in een boom hing. Ook heeft hij een dood paard begraven op de plek waar nu de ingang van de Amerikaanse begraafplaats is. Hij kan de plek nog aanwijzen.

Triest is zijn verhaal over een gewonde Duitse soldaat die in de velden tegenover de huidige begraafplaats zijn wonden aan het verbinden was. Hoewel gewond en weerloos, werd hij door een Amerikaanse militair doodgeschoten. Dit is in strijd met de afspraken die al in de 19e eeuw in Genève werden gemaakt.

Dit verhaal van Hub Bessems deed mij denken aan een boek van Adam Makos over de Duitse jachtvlieger Franz Stigler en de Amerikaanse B-17 piloot Charlie Brown. Hun verhaal is er een van compassie en mededogen te midden van de verschrikkingen van een oorlog. Franz Stigler groeide op in Beieren en werkte als piloot. Op aandringen van zijn broer ging hij vliegen bij de Duitse Luftwaffe op een Messerschmidt Bf 109. Hij raakte al snel gedesillusioneerd nadat veel van zijn kameraden omkwamen in de luchtoorlog.

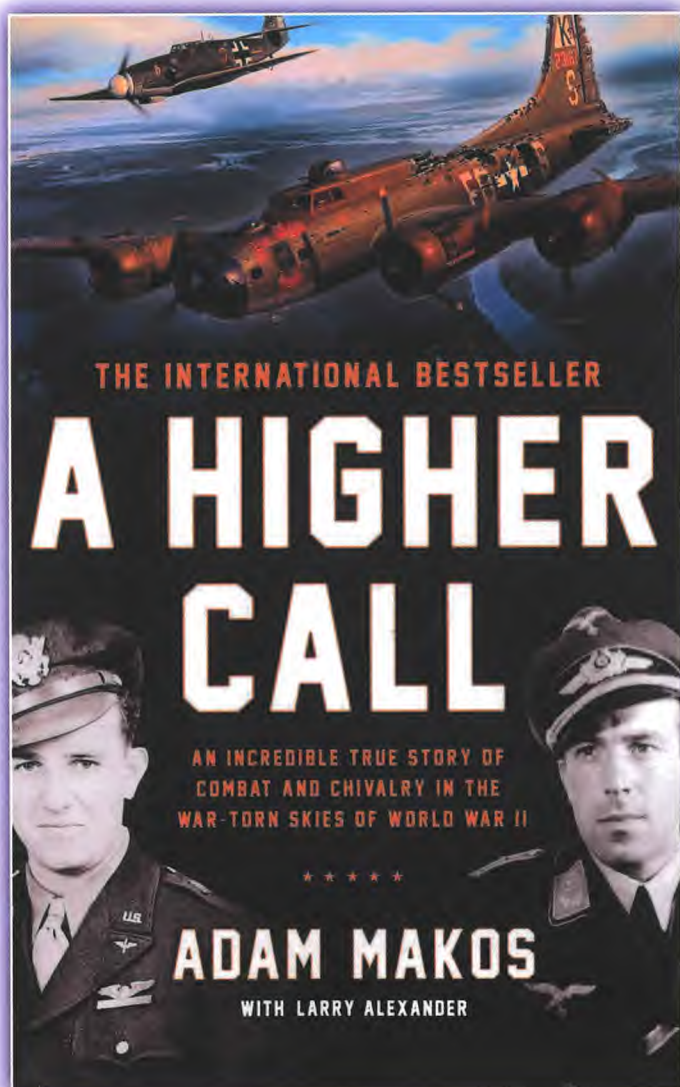
Charlie Brown, een boerenzoon uit West Virginia, werd opgeleid tot piloot van een B-17 bommenwerper. Zijn toestel droeg de naam "Ye Old Pub". Hij krijgt op 20 december 1943 opdracht om een doel te bombarderen in Duitsland. Zijn toestel wordt onder vuur genomen door Duits luchtafweergeschut en jachtvliegers en raakt zwaar beschadigd. De "tailgunner", die de mitrailleur aan de achterkant van het toestel bediende, was gesneuveld en de helft van de bemanning was gewond. Charlie had alle moeite om zijn toestel in de lucht te houden.

Op dat moment verschijnt Franz Stigler. Hij ziet vanuit zijn toestel, een Messerschmidt Bf 109 gevechtsvliegtuig, dat de B-17 er ernstig aan toe is en hij besluit de vijand niet aan te vallen. In plaats daarvan gaat hij naast het toestel vliegen om hem uit vijandelijk gebied te escorteren. Door naast het toestel te gaan vliegen voorkomt hij dat het toestel door anderen wordt aangevallen. Hij riskeert daarmee een zware straf, mogelijk zelfs de doodstraf. Charlie Brown is sprakeloos van de onverwachte hulp van Franz Stigler. Hij slaagt erin veilig met zijn vliegtuig te landen en overleeft de missie.

Na de oorlog pakken beide mannen hun leven weer op maar de herinnering aan de verschrikkingen houden hen nog lang bezig. Franz vliegt nog enkele jaren op civiele vliegtuigen en emigreert naar Canada. Charlie keert terug naar West Virginia en trouwt.

Beide mannen praten niet over de oorlog maar Charlie denkt nog vaak terug aan het moment dat zijn leven door een Duitse piloot werd gespaard. Hij is vastbesloten om deze man te vinden. In 1986, een tijd nog zonder internet, doet hij een oproep in een tijdschrift voor jachtvliegers. Franz Stigler leest deze oproep en bij hem komen de herinneringen terug aan zijn nobele actie. De twee mannen ontmoeten elkaar en sluiten een hechte vriendschap.

Dit prachtige verhaal is door Adam Makos beschreven in het boek "A Higher Call". Een aanrader!

Memorial Day

Programma vrijdag 23 mei

19.30 uur Adoptieconcert Reünie-orkest Limburgse Jagers

Programma zaterdag 24 mei

10.30 uur Samenkomst bestuur van de Stichting op de Amerikaanse begraafplaats voor de kranslegging namens de adoptantengemeenschap. Adoptanten worden van harte uitgenodigd hierbij aanwezig te zijn. U kunt daarna uw eigen boeket bij uw adoptiegraf plaatsen

Programma zondag 25 mei

10.00 uur Eucharistieviering georganiseerd door de Stichting Culturele Muziekmanifestaties Margraten. Celebrant is Mgr. Ron van den Hout, de bisschop van Roermond. De zang wordt verzorgd door het Koninklijk Mannenkoor Cecilia Vaals met als solist tenor Ben Heijnen

15.00 uur Herdenkingsbijeenkomst met toespraken en kranslegging.

Toegang

Zowel de plechtigheid in de ochtend als de herdenking 's middags zijn voor iedereen toegankelijk. De praktijk wijst uit dat er tijdens de eucharistieviering altijd voldoende zitplaatsen zijn. Voor het middagprogramma zijn alleen voor de genodigden stoelen en aparte plaatsen gereserveerd. Voor de overige bezoekers is er plaats op de tribunes en rondom de afzettingen.

Route en parkeren

Bezoekers voor de herdenkingsbijeenkomst die uit de richting Maastricht of Gulpen komen, kunnen via de Rijksweg de begraafplaats bereiken en daar hun auto parkeren. Het parkeren tijdens Memorial Day wordt geregeld door medewerkers van de Koninklijke Marechaussee. Normaal gesproken zijn er voldoende parkeerplekken maar wij adviseren bezoekers wel op tijd aanwezig te zijn vanwege de te verwachten verkeersdrukte. Er is een speciale parking geregeld voor gehandicapten.

Informatie

Heeft u verdere vragen over Memorial Day dan kunt u zich wenden tot de Amerikaanse Begraafplaats. Het adres is: Amerikaanse Begraafplaats 1, 626g NA Margraten, tel. 043-4581208, e-mail: netherlands@abmc.gov

Adoptieconcert door Reünie-Orkest Limburgse Jagers Vrijdag 23 mei in Margraten

Op vrijdag 23 mei 2025 houdt de Stichting haar jaarlijkse adoptieconcert in gemeenschapshuis Oos Heim in Margraten. Het Reünie-Orkest Limburgse Jagers (ROLJ), onder leiding van chef-dirigent Jos Stoffels, is bereid gevonden dit concert te verzorgen.

Het ROLJ is een muziekvereniging van oud dienstplichtige militairen die tijdens hun dienstdienst als muzikant speelden bij het Fanfarekorps Limburgse Jagers. Het ROLJ werd in 1992 opgericht nadat het (dienstplichtige) Fanfarekorps door de afschaffing van de opkomstplicht werd opgeheven. Het ROLJ bestaat op dit moment uit 50 muzikanten. Vanaf de oprichting is er enthousiast gewerkt aan de opbouw van een breed repertoire. Uiteraard neemt militaire marsmuziek nog steeds een belangrijke plaats in, maar er is ook ruimte voor andere soorten populaire muziek. Het orkest verzorgt optredens in binnen- en buitenland. Er werd onder meer opgetreden in België, Duitsland, Oostenrijk en Slovenië. Tijdens de viering van 80 jaar bevrijding in Mesch was het ROLJ ook present voor de muzikale ondersteuning. Voor het adoptieconcert wordt een speciaal programma samengesteld met als bekende soliste Mirjam Erkens. De rest blijft nog een verrassing. Ook enkele veteranen uit de Tweede Wereldoorlog zullen deze avond aanwezig zijn.

Het adoptieconcert is bedoeld voor alle Amerikaanse familieleden en nabestaanden die speciaal voor Memorial Day naar Margraten zijn gekomen. Ook de adoptanten zijn van harte welkom. Mocht u weet hebben van het bezoek van Amerikaanse nabestaanden aan de viering van

Memorial Day, geef dat dan niet alleen tijdig door aan de directie van de begraafplaats, maar breng ook ons daarvan op de hoogte. Dan kunnen we deze mensen uitnodigen voor dit speciale adoptieconcert. De ontvangst die avond is vanaf 19.00 uur, aanvang concert om 19.30 uur. De entree is gratis. Om de kosten te dekken stellen we een vrije gave na afloop zeer op prijs.

Om de organisatie van deze avond in goede banen te leiden – dit mede met het oog op het aantal te reserveren plaatsen – verzoeken wij u vriendelijk ons vóór vrijdag 16 mei 2025 te laten weten via info@adoptiegraven-margraten.nl of van de uitnodiging gebruik wordt gemaakt en zo ja met hoeveel personen. Ook telefonisch kunt u zich opgeven (043-4583050).

Graag tot 23 mei.

James Lee Cole verbindt twee families

Het verhaal van een adoptant

Als klein jongetje, opgroeïend in Sint-Geertruid, was daar aan de horizon altijd de witte toren van de Amerikaanse begraafplaats. Een bak en een plek die indruk maakte. We kwamen er af en toe en toen ik interesse in geschiedenis kreeg, en beter begreep hoe belangrijk deze plek was, wilde ik heel graag een graf adopteren. Ik was toen 17. Ik mag zorgen voor het graf van private James Lee Cole, een parachutist van de 82nd Airborne divisie die sneuvelde bij Groesbeek tijdens operatie Market Garden. Ik wilde heel graag in contact komen met zijn familie als die kans er was. Het leek mij de mooiste manier om de dankbaarheid voor onze vrijheid die ik voelde, net als al die andere adoptanten, te uiten, maar het was niet makkelijk zoeken. Ik was dus heel blij toen ik een telefoontje van de adoptiestichting kreeg dat iemand op zoek was naar de adoptant van het graf van James. Dat had ik niet verwacht! Rodney Davis, vriend van de familie en geïnteresseerd in de Tweede Wereldoorlog, had het graf namens hen bezocht en hoorde over het adoptieprogramma. Het contact was snel gelegd met Lee en William Wright in Athens, Georgia, en veel brieven en kaarten volgden. Lee is de dochter van James en samen met haar en de familie hebben we veel over hem boven water weten te krijgen.

James werd geboren in Dallas als oudste van twee zussen en een broer. In zijn jonge jaren werkte hij als timmerman in het bouwbedrijf van zijn vader. Tijdens een bal in Atlanta ontmoet hij Margaret: liefde op het eerste gezicht. Ze waren onafscheidelijk, tot ook James meegezogen werd in het wereldconflict en zijn oproep ontving.

Na de basisopleiding, waarbij hij eigenlijk bakker zou worden, kwam hij er in het voorjaar van 1943 achter dat hij voldeed aan de fysieke vereisten voor een opleiding tot paratrooper. Deze nieuwe eenheden, waarvan de 82nd de eerste was, zochten fitte en dappere vrijwilligers. Eervol, meer loon, maar een gevaarlijke rol aan en eigenlijk achter het front. James ging ervoor en doorliep de zware opleiding met succes. Een belangrijk moment in zijn leven was 14 mei 1943, toen zijn dochter Lee werd geboren. Kort voor James naar Ierland vertrok voor de voorbereidingen op D-Day, mocht hij met verlof. Het zou de laatste keer zijn dat hij haar zag.

James maakte als machinegeweerschutter deel uit van de 505th Parachute Infantry Regiment, 3rd Battalion, Headquarters company. Net als vele anderen sprong hij in de nacht voor de landingen in de binnenlanden van Normandië. De 505 had als taak het belangrijke kruispunt in St-Mère Église veilig te stellen en te verdedigen tot de oprukkende troepen van de stranden hen bereikten. Na weken van bloedige gevechten die hij wonderwel overleefde, werd de eenheid teruggetrokken naar Engeland om bij te komen en zich voor te bereiden op een volgende missie. Uit de vele brieven die hij naar huis schreef, spreekt zijn hoop terug te keren, met zijn vader en broer in het

timmerbedrijf te werken en te zorgen voor zijn jonge gezin. Hij schrijft zijn broertje stoer over de grote avonturen die hij meemaakte en waar hij hem over zou vertellen, maar spreekt ook onzekerheid uit over zijn lot. Opvallend zijn kleine details, zoals de fotootjes van zijn vrouw en dochter die hij onder de plexiglas-greep van zijn .45 dienstwapen stak. Samen met zijn strijdmakers sprong James opnieuw tijdens Market Garden op 17 september 1944. Ze bevrijdden Groesbeek. Bij de sprong raakte hij gewond, waarvoor hij een eerste Purple Heart medaille ontving. Terug bij zijn eenheid was het hun taak de veroverde bruggen tegen Duitse aanvallen vanuit het oosten te verdedigen. Bij een van die tegenaanvallen kwam hij op 1 oktober om het leven, waarschijnlijk door artillerievuur. Zijn vrouw Margaret en zijn moeder ontvingen bericht dat hij weer bij zijn eenheid was, na zijn eerdere verwonding, maar wrang is dat hij inmiddels al was overleden. Ze bleven lang in het ongewisse. Toen zijn vrienden schreven dat ze de sokken en het snoep dat zijn moeder opstuurde zouden verdelen onder zijn vele vrienden, wisten ze genoeg.

Wat bleef, is een groot gemis, maar ook een grote vriendschap die

James Lee Cole met zijn dochtertje Lee

meer dan tien jaar geleden begon. Shelby, kleindochter van James, bezocht als eerste familielid zijn graf op 29 juli 2021, een belofte die ze maakte aan zijn vrouw, haar oma Margaret. Het was een voorrecht daarbij te zijn en samen bezochten we ook de plek waar hij sneuvelde. We hopen dat zijn dochter Lee, die 18 maanden was toen haar vader stierf, en hem altijd gemist heeft, dat ook nog mee mag maken. Inmiddels zijn we goed bevriend en vorig jaar werden we uitgenodigd op de bruiloft van Shelby en haar man Ron in Atlanta. We gingen ook op bezoek bij Lee en haar inmiddels overleden echtgenoot William. Ik kreeg daar een heel bijzonder cadeau: de Purple Heart medaille van James. Wat een eer. Het is voor mij een teken van onze sterke vriendschap, maar ook een krachtige herinnering aan de offers die hij en zovelen brachten en ook van de belangrijke rol die de begraafplaats in Margraten en al die adoptanten spelen in het leven van zoveel mensen.

Luc Amkreutz
Sint-Geertruid/Leiden

In 2021 bezochten kleindochter Shelby (links) en haar man Ron in bijzijn van de adoptanten Luc Amkreutz en Frederike Burghout het graf van grootvader James.

Boeken en dvd's

In de webshop op de website van onze Stichting kunt u terecht voor het aanschaffen van boeken en dvd's met betrekking tot de begraafplaats en het adoptieprogramma

(<http://www.adoptiegraven-margraten.nl/webshop/>)

De boeken zijn ook te koop aan de balie van de HUBO, Aan de Fremme 50, 6269 BE te Margraten.

Telefonisch bestellen is ook mogelijk:
043 - 4582587 / 06-20794162
(Maria de Graaf-Bessem)

BRIEVEN UIT HET VERLEDEN en een oud fotoalbum

Het is al laat op een mooie zondagmiddag in januari op de Amerikaanse begraafplaats in Margraten en we hebben alleen tijd voor een korte wandeling door het fraaie bezoekerscentrum. We hebben een fotoalbum van mijn moeder, Dorothy de Jong, bij ons met daarin foto's van ingekwartierde soldaten. Deze jongens zochten wat huiselijkheid voordat ze naar Duitsland vertrokken. Als kind heb ik vaak de verhalen gehoord die mijn moeder vertelde over de oorlog en over de soldaten in Hoensbroek.

Het album, dat jarenlang geduldig tussen de andere albums van de familie Herinx-De Jong lag, bevat niet alleen foto's van soldaten, maar ook foto's van mijn ouders knielend bij het graf van Lt. W.T. Worrall. Ik laat de foto's zien bij de balie en al snel weten ze me te vertellen waar het graf van deze luitenant zich bevindt.

Luitenant William (Bill) Worrall wordt in 1915 geboren in de staat Washington. Hij heeft twee zusjes: Lucile en Kathryn. Na zijn studie in Wenatchee vertrekt hij naar Los Angeles voor zijn werk. In 1937 verhuist hij naar Portland, waar hij Charlotte Knauf ontmoet. Hij trouwt met haar. Wenatchee staat bekend om zijn vele appelboomgaarden en het Zuid-Limburgse landschap moet hem heel vertrouwd zijn geweest. Op 27-jarige leeftijd meldt hij zich in Portland voor het leger. Na zijn officiersopleiding wordt hij in 1943 als luitenant bij de infanterie geplaatst bij de 2nd Armored Division. In mei 1943 vertrekt hij naar Noord-Afrika en komt via Sicilië in Engeland. Na de landing in Normandië in 1944 trekt hij met het negende leger door Frankrijk, België en Nederland en komt in september 1944 met zijn peloton terecht in Hoensbroek, waar ze warm worden onthaald door de familie Herinx.

Hoensbroek 20 June '45
Dear Misses Worrall,
Let me first explain whom I am because I think you won't expect a letter from Holland. My name is: Dorothy de Jong. Our family would like to make your son Lt. W. T. Worrall a second son.

Brief van Dorothy aan de moeder van Bill

In november 1944 vertrekt Bill met zijn eenheid naar Duitsland. Aalmoezenier Overhulser is pas kort bij de eenheid geplaatst, maar heeft Bill leren kennen als een geliefd commandant. In het plaatsje Freialdenhoven, net over de grens bij Ubach-Palenberg, wordt zijn eenheid onder vuur genomen door Duitse artillerie. In de ochtend van 27 november heeft de aalmoezenier nog een fijn gesprek met Bill. Ze maken grappjes en hebben plezier. 's Middags komt het bericht dat luitenant Worrall vermist wordt. Een patrouille wordt uitgezonden en ze vinden hem in zijn schuttersput. Een artilleriegranaat is naast hem ingeslagen.

Via de adoptiestichting raken we in contact met de adoptant van William Worrall en er wordt een afspraak gemaakt. Rob Doves komt helemaal uit Zandvoort om kennis te maken.

Rob vertelt dat hij in Amerika bij Nancy - een nicht van William - op bezoek is geweest en contact met haar heeft. Hij vraagt of hij de foto's uit het fotoalbum van mijn moeder aan haar mag laten zien.

Een foto van Bill uit het album van Dorothy de Jong

Brieven aan "mother" Worrall

Na enkele maanden meldt Nancy zich vanuit Amerika. Zij blijkt nog brieven en foto's van mijn moeder te hebben bewaard! En eind juni komt die bijzondere post uit Amerika. Het betreft kopieën van brieven die mijn moeder als 24-jarige vrouw heeft geschreven aan de moeder van Bill Worrall. De familie had Bill beloofd dat ze zijn moeder zou schrijven, mocht hem iets overkomen. Deze belofte werd ingelost en het is heel bijzonder om na bijna 80 jaar deze brieven te kunnen inzien. Mijn moeder is in 1975 op 54-jarige leeftijd gestorven en om dan na zoveel jaren iets persoonlijks van haar te mogen ontvangen, is wel heel bijzonder. Voor mij zal ieder bezoek aan Margraten nooit meer hetzelfde zijn!

Theo Herinx, Meerssen

Remember Us

Een nieuwe publicatie van Robert Edsel over het adoptieprogramma

Robert Edsel is de Amerikaanse schrijver van de bestseller "The Monuments Men". Dit boek handelt over een kleine groep Amerikaanse en Engelse kunstkeners en specialisten die tijdens de Tweede Wereldoorlog achter de fronttroepen opereerden met als doel de door de nazi's geroofde kunstschaten op te sporen en veilig te stellen. Ook zette deze groep zich in voor de bescherming van cultureel erfgoed. Het boek werd in 2014 verfilmd met wereldberoemde acteurs als George Clooney, Matt Damon, Cate Blanchett, John Goodman en Bill Murray.

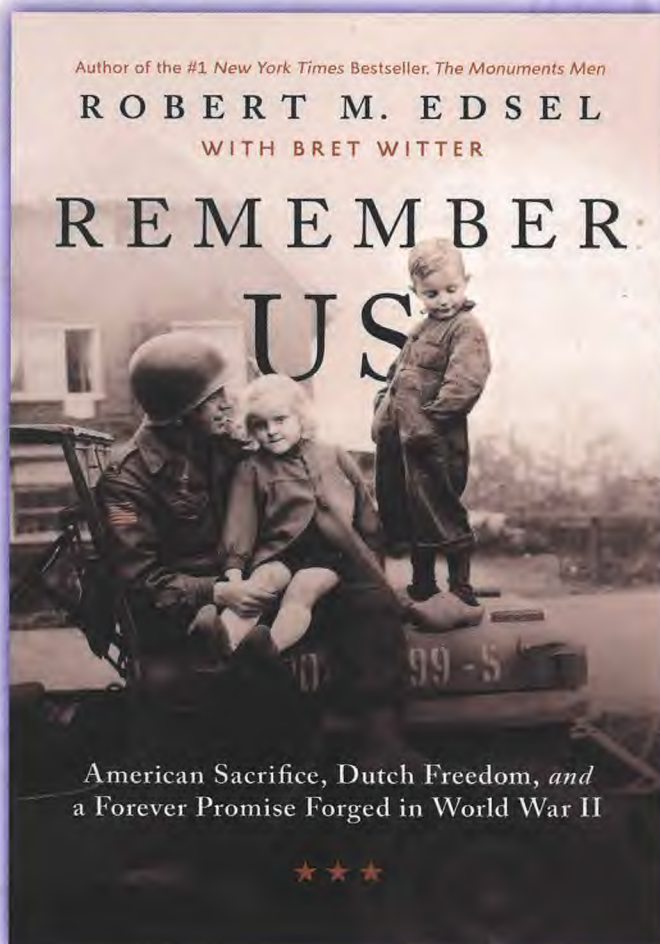
Een van de Monuments Men, Walter J. Huchthausen, sneuvelde op 2 april 1945 in Aken en is begraven in Margraten. Wanneer Robert Edsel diens graf in 2016 bezoekt, wordt hij op de hoogte gebracht van het adoptieprogramma. Walter is geadopteerd door een familie uit Maastricht. Vol ongeloof keert Robert terug naar Amerika en hij besluit een boek te wijden aan het unieke adoptieprogramma. Op 29 april 2025 verschijnt die publicatie met de titel "Remember Us", zowel in het Engels als in het Nederlands. Het boek vertelt de persoonlijke verhalen van tien gesneuvelde Amerikanen. Waarom meldden ze zich voor het leger en wat was hun taak tijdens de oorlog. Waar kwamen ze vandaan en wat waren hun verwachtingen van het leven? Al deze persoonlijke verhalen eindigen op de Amerikaanse begraafplaats in Margraten. Het boek vertelt ook over de inzet van de duizenden adoptanten voor de nagedachtenis van de jonge mannen en vrouwen die hun leven gaven voor de bevrijding van Europa. De Amerikaanse begraafplaats, als symbolische prediker voor de vrede, is een indrukwekkende plek om stil te staan bij de verschrikkingen van oorlog.

Voor het schrijven van dit boek maakte Edsel gebruik van vier historici die gedegen onderzoek verrichtten naar de geschiedenis en de feiten. Bestaande verhalen en vermoedens zijn ontkracht en de geschiedenis is op sommige plaatsen recht gezet.

De adoptanten van de tien soldaten hebben eveneens een waardevolle bijdrage kunnen leveren.

Robert Edsel en de adoptiestichting hebben elkaar gevonden in het zogenaamde 'Forever Promise Project': in 1945 beloofden immers de inwoners van Margraten om de Amerikaanse gesneuvelden nooit te vergeten en zo ontstond het adoptieprogramma. Doel van het project is om het Amerikaanse publiek en met name de Amerikaanse nabestaanden en families op de hoogte te brengen van het adoptie-programma en vooral contact te leggen met adoptanten. Edsel zal een grote mediacampagne in de Verenigde Staten opzetten om dit doel te verwezenlijken. Verder komt er een aparte pagina in het boek die verwijst naar onze Stichting en uitleg geeft hoe nabestaanden contact met ons kunnen opnemen.

Als Stichting hebben wij Edsel beloofd om onze adoptanten te benaderen met de vraag wie al contact heeft met nabestaanden van 'hun' soldaat. Om die contacten in kaart te brengen vragen wij uw medewerking. In de bij deze Nieuwsbrief toegevoegde brief kunt u lezen wat dat inhoudt en hoe u de gevraagde gegevens aan ons kunt doorgeven. Laten we er allen voor zorgen dat dit unieke samenwerkingsproject 'Forever Promise' een groot succes wordt. Daarvoor rekenen we op uw medewerking.

Adreswijzigingen en andere mutaties doorgeven

U wordt dringend verzocht adreswijzigingen (huis- en emailadressen) en eventuele andere wijzigingen die voor het adoptieregister van belang zijn, aan ons door te geven. Ook wanneer u het door u geadopteerde graf/naam niet meer (geregeld) kunt bezoeken, verzoeken wij u ons hierover te informeren via het daarvoor bestemde webformulier

<https://adoptiegraven-margraten.nl/aanmelden/wijziging-adoptant-gegevens> of telefonisch via 043-4583050 (Ton Hermes)

Nieuw bestuurslid Max van den Boorn stelt zich voor

Max van den Boorn (27) is woonachtig in Eijsden. Hij werkt bij de regionale omroep L1 als verslaggever voor radio, tv en de online kanalen. In 2024 heeft hij namens de ABMC enkele maanden als seizoensgids op de Amerikaanse begraafplaats in Margraten gewerkt. In deze rol mocht hij onder meer rondleidingen geven en familiebezoeken begeleiden. Hij is verheugd deel uit te maken van het bestuur van de Stichting Adoptie Graven. Max zal zich vooral bezighouden met de website en de nieuwsbrief. ◆

Colofon

Oplage:
8.150 exemplaren

Teksten:
Emile Roemer,
Ton Hermes,
Luc Amkreutz,
Theo Herinx
Max van der Boorn

Foto's:
Provincie Limburg,
Stichting Adoptie Graven
Max van den Boorn
Reünie Orkest Limburgse Jagers
Theo Herinx
Luc Amkreutz

Opmaak en druk:
Drukkerij Comar Margraten

Deze uitgave is mede mogelijk gemaakt door facilitaire ondersteuning van HUBO Bouw Center Jan Opreij, Margraten (www.opreij.nl)

© 2025

Niets uit deze uitgave mag vermenigvuldigd of openbaar worden gemaakt zonder schriftelijke toestemming van de Stichting Adoptie Graven Amerikaanse Begraafplaats Margraten.

De Nieuwsbrief houdt het adoptieregister up-to-date!

De voor u liggende jaarlijkse nieuwsbrief is, naast de digitale variant, hét middel bij uitstek om u op de hoogte te houden van ontwikkelingen binnen de adoptantengemeenschap. Maar wat zeker zo belangrijk is: de papieren nieuwsbrief houdt ons adressenbestand up-to-date. Immers, wanneer een nieuwsbrief onbestelbaar terugkomt, betekent dit dat we niet meer over de juiste gegevens beschikken.

Medewerkers van onze Stichting gaan dan per geval onderzoeken waarom de nieuwsbrief is geretourneerd. Is betrokkene verhuisd, dan wordt het nieuwe adres in het adoptieregister opgenomen. Bij overlijden wordt getracht directe familie op te sporen en wordt gevraagd of zij de adoptie wensen over te nemen. U begrijpt dat dit jaarlijks een enorme klus is.

Incidenteel gebeurt het dan dat we - ondanks verwoede pogingen - er niet in slagen om de adoptant op te sporen.

Gezien de enorme wachtlijst is door het bestuur al in 2013 besloten zich het recht voor te behouden om in dergelijke gevallen het graf na **drie maanden** toe te wijzen aan een aspirant-adoptant van de wachtlijst (zie Nieuwsbrief van dat jaar op onze website www.adoptiegraven-margraten.nl/nieuwsbrief/).

Vandaar dat wij elk jaar in de nieuwsbrief het **dringende verzoek** herhalen om bij verhuizing het nieuwe adres door te geven. Bij overlijden van een adoptant kunnen bloedverwanten het verzoek doen om de adoptie over te nemen, iets dat wij altijd honoreren. Als Stichting juichen wij het toe wanneer een adoptiegraf binnen een familie blijft, waardoor er in de loop der tijd een hechte band met de gesneuvelde (en eventuele nabestaanden) ontstaat. Er zijn nu al graven die door de vierde generatie van een familie worden geadopteerd. ◆

Openingstijden begraafplaats

De Amerikaanse Begraafplaats in Margraten is normaliter zeven dagen per week geopend voor het publiek, dagelijks van 09.00 tot 17.00 uur behalve op 25 december en 1 januari.

Let op: de begraafplaats sluit ook op 4 mei om 17.00 uur! ◆